

1883-03-18

AFSENDER

Susette Holten

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rosenvænget

Omtalte personer:

Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 42 nr. 16

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Årsberetning den 18^e Marts 83

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 42 Nr. 16

Min dygtige Børn lærer at alle lærer
med minn Børn, og Her i skole
lige forde alle.

Min gamle gamle Drenge!

Jeg er fuldstændig riddaag af at
spille **Reger** strydes mig ikke

det mindste om noget som helst
andet; saa gik det (da i Følgende.

Bytende og bevende med her de
Blegner. Helsen (j) harde holdt

mig inde i to dage og brugt alle mulige
Midler for at komme mig kjorte i de

ind, med en saadan Lampefeber,
og under Vejs opdagende, at jeg

hede flent hvert Ord af Polled;
saa samlede vi da alle med beklente

Hjæter; med i Skolekammeret var
der behet Bord til Aften; oppu var

alt endevendt, ^{forbundet til} og den hellige Skue-
plads. Vi plejede os paa sminkede
svæstede, malte, stopkede ud etc. etc.

Her i skolen har jeg
saaet min gamle Drenge
saaet min gamle Drenge
saaet min gamle Drenge

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

*Et lille Gjetikket morned sig, og
omt død faldet, med et vellyst tag
hos i Hjertet og saa højt som smuldy
som da vi havde saa meget at tage
være. saa vi ikke hele Tiden kunde
staa og holde paa det, saa endte det
eller hurtig. Et Glas Vin hjalp - det.
Publicum traante og sammend paa
Banken, vi traante vi sammend bag
Toppet og piggede ud omad denne
afgyldige Mærke, der for høit tid vildt
ende et saart Højsøjs af Gjenstand
som deudige Personer; og havde en
klæmmende Formensindles af det om
det let vindvige Mærkede under Solen.
Inventuren lod; Programmet skrevst
af Kanny med Vers og Vittigheder
hæder op af sammend. Toppet gik op
de. Vølmer gik over Linsen sandde
sellighed, under Publicum faldet som
vok og Børn med kasten, der dog hælde
høit om at beste tilbage, da vi skulde
have den gjen efter alle Stykker.
Der styrtede vi ind for at bløde os; og
begyndte først ret min Angst, med*

*Blegner, Halsen, hvordan skulde jeg
kundes synges? Højst, i Hørdet, alle
af skubningerne og Versen som smuldy
Ragt, hvordan skulde jeg blive det?
de Beklædningerne var faste og i høit
et Blide (med et smuldyt). Toppet for
svandt som et dygt de Læg og Hørdet.
og saa, en Højstid uden Læg;
et nydeligt Vers i en poet nord Rende
Højdragt (i en smuldy Hørdet og Læg)
og fine, ja i høitid der end Læg
den høitidige Tager, som de Hørdet
et ret Minimum af Tode, som hørde
i saa smuldyt endre sig, at alle høitid,
en sådan Hørdet der høitidige gøde
Løkker faldt mig med over Gjenmen, en
smuldyt høitid Hørdet, valde med ad
Hørdet; et saan Tømt af Hørdet, saa
høit som Læg, men i høitidige
te Trummer Sinker i Hørdet; høit søgt
na. — Men i høitid paa mit høitidige
høitidige i, paa i høitidige Vers i Gjenmen
vi, at i høitidige Hørdet, mig høitidige
i ikke mere, mig ved i høitidige ad høitid
høitidige mig det der høitidige af høitidige na*

man blot forestaar at benytte sig med
Smag og Skjonesind af disse tverind
Midler, der er stillet den edle Skuespil
Kunst til Raadighed. Og saa fik det
egentlig brillant, det hele, Sange og
helt Historien; med Udsigt af at
Nielsen Maas (Folcorum) robede en ufa-
skammet Tilbragethed til at krybe ind
efter, hvilket ikke kledte. Saa kledte et
is atter i vent egot Toj; gik med at spise,
blev gjat af, holdt Tales til osv. osv.
og saa dansede vi; og ja har aldrig
mit Liv merret mig saadan; alle
saa alt for hurtigt svandt de glade Tiden.
Men holdes indru er ikke Glæden helt forbi;
Køften gjentages Formidien ude hos en
Køstari Niervenhaus, hvis Datter spilles
med; altsaa endru: Aften Glæde og Fryd,
og saa er Livet atter tomt, nedret og
trinelt som vedvarende; als hoes det
dog velignet en Gang at more sig saadan
alder bundlyst more sig, blot more sig,
og hoes det er i alder man gjeds det, 4,
er alle saere betynde over at det er forbi, for
Bogormen var ogsaa meget anersomme, alle
uden Gudmoder, hoes er vist henrygt
over at alt det Rod er forbi, men hoes har
dog fast Glæde af det, for vi har alle merret

og saa kommand
Sjævn og skændig
og alle er kommand vil hoi,